



ארגון יד לבנים
סניף ירושלים



עיריית
ירושלים

סמל ראשון ניר סמי (סימו) ז"ל



בן חוה ויצחק
נולד בירושלים
בתאריך ג' בטבת תשמ"ד, 9/12/1983
התגורר בירושלים
התגייס באוגוסט 2002
שרת בחטיבת גבעתי
נפל בקרב במוצב מורג
בתאריך ח' בתשרי תשס"ה, 23/9/2004
נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 7 שורה: 10 קבר: 3
הותיר אחריו הורים, אחות ושלושה אחים

בן 21 בנפלו

קורות חיים

בן חוה ויצחק, נולד בבית-החולים 'הדסה עין כרם' בירושלים ביום ג' בטבת תשמ"ד (9.12.1983), נר אחרון של חנוכה. אח לאפרת, צחי, ערן ועמרי.

ניר גדל והתחנך בשכונת מלחה בירושלים, למד בבית-הספר היסודי האזורי "רמת שרת" ובמגמת חשבונאות בבית-הספר התיכון "אורט נביאים".

במשך שבע שנים התאמן באמנות הלחימה "טקאונדו" במועדון "אחי יהודה" ברמת שרת.

ניר אהב מאוד לשחק כדורגל והיה מעריץ נלהב של קבוצת "בית"ר ירושלים". כל החפצים שקנה היו בצבעי הקבוצה - צהוב ושחור: המצעים, שעון הקיר שבחדרו ומרבית בגדיו.

מגיל צעיר אהב מאוד ילדים וילדים אהבו אותו. כל ילדי המשפחה התחברו אליו ואהבו אותו מאוד, כי דיבר איתם בשפתם. בני המשפחה



ארגון יד לבנים
סניף ירושלים



עיריית
ירושלים

נהגו להתלוץ עם ניר ולומר לו שעתידו כגננת בגן-ילדים מובטח, והוא היה עונה: "מה רע להיות גננת?"

ניר היה נער חברותי ואהוד על חבריו בשכונה. הוא ניחן בלב טוב ורחב ובנשמה טהורה. מעולם לא פגע באיש ואהב לעזור לזולת.

באוגוסט 2002 התגייס ניר לצה"ל. הוא סיים בהצלחה את אימוני הטירונות והיה חייל מצטיין באימון המתקדם. ניר עשה את שירותו בגדוד "שקד" בחטיבת גבעתי.

מעולם לא התלונן על קשיים, תמיד קיבל הכל בקלות ועשה כל דבר על הצד הטוב ביותר.

עד מהרה נשלח ניר לקורס מ"כים וסיים אותו בהצלחה. היה מיועד לקורס קצינים, אך בחר שלא לצאת לקורס.

את רוב שירותו הצבאי עשה בעזה כמפקד כיתה. חייליו מאוד אהבו אותו והוא אהב אותם ודאג להם תמיד.

ניר סיים בהצלחה קורס סמלים בכירים וחזר למוצב "מורג" בעזה כסמל מחלקה.

ערב ראש השנה חזר ניר הביתה לחופשת חג. זו היתה הפעם האחרונה שהיה בבית הוריו.

שבוע לאחר-מכן, ביום רביעי 22.9.2004, חזר ניר למוצב. אמו ביקשה שישמור על עצמו והוא הרגיע אותה שאין צורך לדאוג. בשעה 13:00 התקשר ניר לאמו וסיפר לה כי הגיע למוצב והכל בסדר. היתה זו שיחתם האחרונה.

באותו ערב מונה ניר למפקד המוצב והיה בחמ"ל יחד עם ישראל לוטטי. לפנות בוקר, ביום חמישי ח' בתשרי תשס"ה (23.9.2004) חדרו למוצב "מורג" שני מחבלים. ממכת האש הראשונה שלהם נפל סמ"ר ניר סמי (סימו) ולאחר-מכן נהרגו סרן טל ברדוגו וסמ"ר ישראל לוטטי.

ניר הובא למנוחות בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים והוא בן עשרים-ואחת. הותיר אחריו הורים, אחות ושלושה אחים.



ארגון יד לבנים
סניף ירושלים



עיריית
ירושלים

ירדן, בת דודתו של ניר הלומדת בכיתה ה', מספרת עליו: "ניר היה חייל שאהב מאוד את הצבא ולא חשש לשרת בעזה. מלבד זה שהיה חייל טוב, הוא היה בחור צנוע, ביישן והכי הכי כיבד אנשים. ניר אהב מאוד ילדים והילדים החזירו לו אהבה. כשהודיעו לי על מותו של ניר, לא הרגשתי כלום ולא האמנתי שזה באמת קרה, כי לא רציתי להאמין.

"כשאני חושבת על ניר אני נזכרת בגומות שבחיוך שלו (הוא תמיד היה מחייך). אני ומשפחתי מקווים בכל ליבנו שלא יהיו עוד משפחות שיסבלו. יהיה זכרו ברוך."

מפקד היחידה, סא"ל עופר, כותב: "ניר התגייס לגדוד "שקד" שבחטיבת גבעתי, הוכשר כלוחם והצטיין בתפקידו כמפקד כיתה במחזור נובמבר 2002. באחרונה סיים ניר בהצלחה את קורס הסמ"בים (סמלים בכירים) היוקרתי ומונה לשמש כסמל מחלקה בפלוגת החוד. ניר היה אדם אמיץ וחייל נחוש, שגילה דבקות בכל משימה שביצע. המקצועיות הגבוהה שאיפיינה אותו היתה ללא פשרות. ניר היה גאה לשרת כלוחם וכמפקד בחטיבת גבעתי וניכר ברצון העז לתרום ולסייע בכל"

מפקד הפלוגה, סרן נבות, כותב: "ניר, גבר שבגברים, לוחם אמיץ, אוהב את חייליו, תמיד מתנדב לכל משימה. אנדריי אמר לי: "איזה כיף שיש לי סמ"ר, כמה הוא עוזר לי, איזה נטל הוא מוריד ממני." ניר, באת לפלוגה ומאוד נכנסת לתפקיד הסמל כמו רוח סערה, עשית את המוטל עליך בצורה מצוינת, תמיד מסודר, ממושמע, לא מתלונן ולא בוכה ותמיד מוכן לעזור. מצדיע לך ניר על שהיית, תשמור עלינו מלמעלה. יהי זכרך ברוך."

חבריו של ניר מפל"ג פלחו"ד "שקד", מספרים: "ניר, איך לשים את מה שאנחנו מרגישים וחושבים על נייר כזה פשוט ליד בן אדם כזה גדול כמוך? איך אפשר לספר על הדאגה לחיילים ולשאר הסגל של הפלוגה? היית מפקד גדול, אחד שכולם אוהבים וסומכים עליו וזאת מעלה גדולה שלא כל אדם מקבל. לא נשכח שכשהיה קשה והיה לחץ באת ואמרת לנו 'עזבו, זה עלי, אני מטפל בזה'. ואיך שבזמן הקצר הזה שהיית בפלוגה נהיית כמו אח אמיתי. לא נשכח אותך לעולם."

חגי, חברו של ניר מהטירונות, מספר: "ניר היה איתי בטירונות ויותר מהכל הוא היה חבר. ניר היה חבר של כולם ואיחד אותנו כמחלקה אחת. ניר היה חייל שהיה קל להעריץ ולאהוב. דרך המחשבה שלו והמעשים שלו הביאו אותו למה שהוא היה, חייל מצוין, מפקד מצוין וחבר הכי טוב



ארגון יד לבנים
סניף ירושלים



עיריית
ירושלים

שאפשר לבקש. נפרדתי מניר כשהוא יצא לקורס מפקדים, והמשכנו להיות בקשר טלפוני. הוא היה מפקד בפלוגת נובמבר 2002 ואני במסלול בפלוגה. יום אחד הוא טילפן אלי ואמר שהוא מתלבט אם להגיע להיות מפקד בפלוגה שלנו בפלחון"ד או להיות מפקד בבא"ח "גבעתי". רציתי מאוד שהוא יבוא אלינו, כי רציתי לחזור אל הימים שהיינו יחד בטירונות ואכן הוא הגיע אלינו לפלחון"ד ואני יכול רק לומר שאני גאה בניר, שהיה חבר אמיתי וחייל שראוי להערכה ולהערכה. נזכור אותו תמיד כחיילן וביישן שכיף להיות בחברתו."

דורון, פקודו של נייר, כותב עליו: "נייר היה חבר ומפקד שידע לשלב בין השניים - חבר אהוב ומפקד מוערך, מורעל אמיתי ("בית"ר", "גבעתי"). הוא היה מפקד בפלוגה שלי כשרק עלתה לקו."

אבי כותב להוריו של נייר: "נייר היה אחד האנשים היותר מוערכים בפלוגה גם בתור אדם וגם בתור מפקד. תמיד היה אפשר לבוא אליו עם בעיות. הוא תמיד היה מקשיב גם אם היה עסוק ולחוץ. גם בפלוגת נובמבר 2002 וגם בפלחון"ד הוא היה איש אדיר שאני שמח שיצא לי להכיר וגם לשרת לצידו. אני מודה לכם ההורים על הילד הנפלא הזה. תודה."

שלמה, מ"כ פטרול, כותב: "הכרתי את נייר אחרי שעליתי לקו (אחרי 8 חודשים בצבא). עוד בשוק של הקו, הירי והפעילות, חיפשתי בן אדם לדבר, להבין ואז פגשתי את נייר. נייר הגיע לפלוגת נובמבר 2002 כמ"כ צעיר. נייר היה שונה משאר המפקדים, הוא היה פתוח, אמין, שמח, כיף היה להיות בנוכחותו. אני ונייר ישר מצאנו נקודות דיון משותפות, אפילו הסתבר שאנחנו אולי מכירים את אותה הבחורה. אחרי שסיימתי מסלול וקורס מ"כים הגעתי לרובאית. לאחר כחודשיים נייר הגיע. פגשתי אותו עוד בגדוד לפני שיחת מג"ד והוא אמר לי שהוא רוצה להגיע רק לפלוגה הרובאית. וכך היה. עבדתי במקביל אליו כמ"כ מול סמל, חייל מול חייל, מפקד מול מפקד, והכי חשוב חבר מול חבר. קינאתי בכך שהיית כל כך טוב, מוצלח וחזק, רציתי להיות כמוך (סמ"ב, מפקד, חייל, חבר). אני אוהב אותך ואוהב לנצח."

משה כותב: "נייר היה האדם היחיד שיכולתי לדבר איתו על הדבר שהכי מעניין אותי בחיים, על הכדורגל. אני אוהד "מכבי תל אביב" והוא "בית"ר ירושלים". היינו 'רביס' כל הזמן... נייר היה אדם רציני, שחוץ מכדורגל אפשר היה לדבר איתו על הכל, הוא פשוט ידע להקשיב ולעזור אם צריך. פשוט אדם וחבר אמיתי."

במ"ר ניר (סיום) במי (21) ז"ל

„אהיה לוחם ואמות לוחם“



הלווייתו של ישראל לוטמן, אחמול בווה וקלים (צילום: גדי קבלו)



בשיעור במ"ר ניר במי (20) במועדו שבשכונת מלחה לאחר שביחלה את ראש השנה עם משפחתו, נשקה לו אמו וביקשה, כרגיל, שישמור על עצמו. ניר הרגיע אותה: „לא מוכן במוצב במורג“.

אתמול בשעות הבוקר המוקדמות, פחות מיממה מאז שנפרדו ממנו לשלום, שמעו הוריו את הדיווחים הראשונים על התקרית ברצועת עזה. הם ניסו להשיג אותו, אך מהטלפון הסלולרי שלו לא היה מענה. האח ערן (25), נגר בקבע המשרת בחטיבה הדרומית, ניסה אף הוא לאתר את אחיו הצעיר. „בכל פעם שיש תקרית, אני מתקשר מייד לניר ומוודא שהוא בסדר. אתי מול התקשרתי אליו, והוא לא ענה. חשבתי שאולי הוא נלחם ואולי הוא נפצע. לא חשבתי שהוא נהרג. אחרי כמה דקות שלא תפסתי אותו התקשרתי גם לסמ"פ, טל ברדוגו, שאנחנו מכירים היטב, אבל גם טל לא ענה“.

ערן התקשר לכל מי שאפשר במוצב מורג כדי לברר מה שלום אחיו. „כולם ענו לי שהם לא יודעים מה קורה. הם הבטיחו לי שהם יבררו ויתקשרו אליי. אף אחד לא התקשר אליי בחיזור. וכך הבנתי שהם פשוט לא מסוגלים להגיד לי מה קרה“.

עם תום לימודיו בבית הספר „אורט מינקוף“ ביקש ניר להתגייס לגדוד „שקד“ בגבעתי. תי. מפקדיו רצו שימשיך לקודם קצינים, אבל הוא העדיף להיות לוחם עם חבריו. מרבית שירותו הצבאי עבר עליו בעזה.

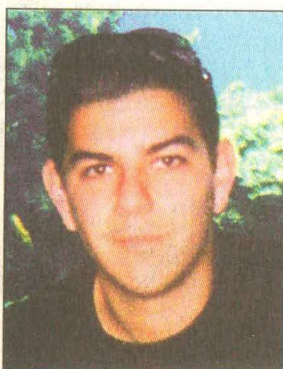
יוסי וחיא, קרוב משפחה, סיפרו: „ניר רצה תמיד להיות לוחם, אף שההורים שלו ניסו לשיכנע אותו שלא ללכת לחיל קרבי. הוא תמיד השיב: 'אהיה לוחם ואמות לוחם'“.

ניר השאיר אחריו הורים – איציק, מנהל מחלקת אחזקת כבישים בעיריית ירושלים, ואמא חווה, מטפלת בילדים – וארבעה אחים ואחות: אפרת (30), צחי (29), הצפוי להתחתן בקרוב, ערן ועמרי בן ה-15.

גורית פלטר

"הוא חי כאן, נלחם כאן וייקבר כאן", אמר אביו של ישראל לוטטי בהלוויה בגוש קטיף

מאת ניר חסון



ישראל לוטטי

בצהריים הודיעה מערכת הכריזה בהתנחלות נווה דקלים שבגוש קטיף, על מותו של ישראל לוטטי, בן 20, בחזית מחבלים למוצב צה"ל בהתנחלות מורג הסמוכה. מאות מתושבי גוש קטיף נאספו בפתח בית המשפחה, ומבפנים נשמעו קולות בכי. גם ברגעים אלו המשיכה לרחף תוכנית ההתנתקות מעל לשאלת קבורתו של לוטטי. רבים מהתושבים תהו אם כדאי לערוך את טקס הקבורה בבית הקברות הקטן שבגוש קטיף – בית קברות שעשוי להתפנות בקרוב. ואולם, אביו של לוטטי, אלי, הכריע מיד, "הוא חי כאן, הוא נלחם כאן והוא ייקבר כאן. ישראל נשאר בגדה", אמר האב למקורביו. לדברי האב, ישראל ביקש להיקבר בגוש קטיף; "אני למדתי ממך שיעור של קבלת הדין בשמחה. אצלנו היה נושא הקבורה בסימן שאלה, אבל אתה לא נתת לנו להתלבט", אמר ידיד המשפחה, הרב אליקים צדוק, לאב בעת הלוויה.

תית חייב להילחם גם כאן.

לוטטי נולד בקריית גת ועבר להתגורר עם משפחתו בנווה דקלים ב-1989. הוא למד בבית הספר היסודי "נאות קטיף" בנווה דקלים ובישיבה התיכונית בכפר מימון. הוא היה מוכר היטב ביישוב, בין השאר, מכיוון שהתנדב לשרת במוקד הביטחון, ומגיל 15 עבד גם כמתגרב במד"א. במסגרת תפקידו הוא טיפל בפצועים רבים באירועים ביטחוניים בגוש קטיף.

לפני שבועיים אירעה ללוטטי תאונת דרכים – הוא נסע בג'יפ צבאי שהתהפך. חבריו מספרים שהוא סבל מאבנים עזים, אך סירב לבקש "גימלים", כדי שלא להעמיס על חבריו ליחידה. "הצי" עז לו ללכת הביתה והוא לא רצה", אומר חברו שלומי אליה. בשבוע האחרון היה לוטטי בחופ"ש "דגילה", ורוב זמנו שהה בתחנות מד"א בגוש קטיף ובנ"ת. "לא ראיתי עוד חייל שקיבל חופשה ועושה את כל הזמן שלו בהתנדבות", אמר אביה חצרוני, מתגרב במד"א. הוא חזר למוצב שעות אחדות לפני שעלה

המחאה נגד תוכנית ההתנתקות נקשרה גם בדברי המספ"רים. "יו"ד הכנסת אמר שצריך להיזהר שלא לרקוד על הדם, אבל היום אי אפשר שלא לשמוע את המלים המהדהדות של הרמ"טכ"ל על הרוח הגבית שתוכנית ח"כ צבי הנדל; "קו ישר מחבר בין הפיגוע בגבעה הצרפתית לפיגוע היום", אמר ערן שטרנב"ר, ידידו של לוטטי ודובר המר"עצה האזורית חוף עזה, "מי שרוצה להישאר בגבעה הצרפ"

טל ברדוגו

21, ירושלים



שטל היה שובב ומלא בשמחת חיים. "תיכננו ביחד את החתונה. אני חשתי לגורלו והוא תמיד היה מרגיע אותי. כששמעתי על התקרית במורג, התקשרתי אליו שוב ושוב, אבל הוא לא ענה". בת דודתו, נעה, סיפרה שטל נתן מעצמו את הכל במסגרת השירות הקרבי, שבו ראה זכות וחובה. טל היה מלא שמחת חיים, הומור וצחוק. הוא יחסר לנו מאוד, אמרה.

טל ברדוגו נטמן אתמול בהר הרצל בירושלים.

הוא הותיר אחריו הורים, שני אחים ואחות; עוז, בן 18, שעומד להתגייס בעוד חודשיים; אור, בן 14.5; ואחות, שחר, בת שש וחצי.

נדב שרגאי



וחיך תמיד. אומרים שאלוהים לוקח את הטובים ביותר. זאת האמת". לדברי חבריו של ניר, הוא היה אוהד מושבע של בית"ר ירושלים, ואהב את הטבע, הים וכדורגל. "כל מה שאנשים צעירים אוהבים לעשות", אמר מנשה.

ניר, שהיה אמור להשתחרר בעוד שנה, הותיר אחריו הורים, אחות ושלושה אחים.

דפנה ברמן

טל ברדוגו עמד לחגוג בעוד שבוע את יום הולדתו ה-22. במאסר היה אמור להשתחרר מהשירות הצבאי ומתפקידו כסגן מפקד פלוגה. צה"ל ביקש ממנו להאריך את שירותו, וטל התלבט. שלושם בלילה שוחחה אתו חברתו, עדי, בפעם האחרונה. השניים תכננו להינשא, אבל אתמול בבוקר טל נהרג בתקרית במוצב במורג. חבריו לפלוגה תיארו אותו כמפקד אמיץ ואהוב במיוחד, שמידר ראשון למלא כל משימה, ואף היה שותף לפעולות רבות נגד הטרור בשנים האחרונות.

טל, בנם של מוריס (בעל מוסך) ורוני (עובדת משרד הבריאות), גדל בשכונת גילה בירושלים ולמד בבית הספר המקיף בגילה. דודתו, אתי ברדר גו סיפרה שטל הצטיין בשירותו הצבאי: "הוא האמין במדינת ישראל ובצה"ל, וכשהיה שב מהצה"ב, היה אומר תמיד שברחובות יותר מסוכן מאשר בפלוגה". עדי, חברתו מזה כשנתיים וחצי, סיפרה

ניר סמי

20, ירושלים

סמל ראשון ניר סמי התגייס לחטיבת גבעתי עם תום לימודיו בבית הספר "אורות נביאים" בירושלים. ניר חזר לרצועת עזה לאחר שבילה את סוף השבוע הארוך של ראש השנה עם משפחתו וחבריו. הוא שירת בעזה לצד אחיו ערן שני סה, ללא הצלחה, להתקשר לטלפון הנייד שלו לאחר ששמע על התקרית אתמול בבוקר במוצב מורג.

"הוא אהב את הצבא. היה גאה לשרת בגבעתי, אך מעולם לא שמעו אותו מדבר על זה", אמר רפי מנשה, שגר בשכונת למשפחת סמי מאז שנות ה-60. "היה לו מה לומר ומה לתרום, אבל ניר היה שקט, צנוע וביישן. הוא היה פופולרי

נפגעים ישראלים - 23.9

הלוויות שהתקיימו אתמול

סרן טל ברדוגו, בן 21, מירושלים, שנהרג אתמול בחזירה למוצב צה"ל במורג, הובא למנוחות אתמול בבית העלמין בהר הרצל סמ"ד ניר סמי, בן 20, מירושלים, שנהרג אתמול בחזירה למוצב צה"ל במורג, הובא למנוחות אתמול בבית העלמין בהר הרצל סמ"ד ישראל לוטטי, בן 20, מנווה דקלים, שנהרג אתמול בחזירה למוצב צה"ל במורג, הובא

למנוחות אתמול בבית העלמין בנווה דקלים

סמל שני יונתן (ממיה) טהיו, בן 20, מרחובות, שנהרג שלושם בפיגוע בגבעה הצרפתית, הובא למנוחות אתמול בחלקה הצבאית בבית העלמין ברחובות רב שוטר מנשה קוממי, בן 19, ממושב עמינדב, שנהרג שלושם בפיגוע בגבעה הצרפתית, הובא למנוחות אתמול בחלקה המשטרתית בבית העלמין בהר הרצל

סמ"ר ניר סמי

בן 21 מירושלים

"סליחה שלא החזרנו אותך בחיים"

סגן מפקד אוגדת עזה הגיע אתמול למורג ולא ידע שקרוב משפחתו נהרג באירוע

לו דבר. לאחר מספר דקות הוא הוסע לפיקוד הדרום, ושם מסרו לו את בשור רת האויב. "דיברתי איתו בפעם האחרונה רק אתמול בערב. השיחה היתה קצרה, והוא הבטיח לי שיחזור אליי", סיפר ערן על ההבטחה האחרונה של ניר שאותה כבר לא יוכל לממש.

בני משפחתו של ניר תיארו אותו כבחור ביישן, צנוע ומופנם. אהבתו הגי' דולה השנייה, חוץ מן השירות בגבעתי, היתה לקבוצת הכדורגל בית"ר ירושלים. אחד החברים סיפר אתמול שניר ידע בדיוק מה הוא רוצה לעשות לאחר הצבא: חלומו הגדול היה לפתוח פיצרייה בירושלים.

מאת משה כהן

"ניר, אני רוצה לבקש ממך סליחה על שלא ידענו להחזיר אותך בריא ושלם, ועל שלא היינו מספיק מקצועיים כדי למנוע את האירוע הנורא הזה", כך ביקש אתמול מעל קברו הפתוח של סמל-ראשון ניר סמי ז"ל, סגן מפקד אוגדת עזה אלוף-משנה דוד מנחם. מנחם הוא גם קרוב משפחה של ניר, וליווה אותו מקרוב עוד כשהיה ילד קטן.

מנחם גם סיפר למאות החברים ובני המשפחה שבאו ללוות את ניר למנוח

חות, כיצד הגיע אתמול בבוקר אל זירת האירוע במסגרת תפקידו, ואף ראה את גופות הדיילים שנהרגו - אך לא הבין כי מדובר בניר. "בי קורסים הפיקודיים לא מלמדים מפקדים לעמוד מול קבר פתוח של חייל שהכרת עוד כילד", הוא אמר בקול מרוסק.

ניר, בן 21 במותו, היה האח הרביעי במשפחת סמי, אחרי אפרת, צחי וערן. אחיו הצעיר עומרי הוא עדיין תלמיד תיכון. האח ערן מש



לא פחד מהשירות בעזה. סמ"ר ניר סמי ז"ל

רת בשירות קבע בגזרת עזה, לא הרחק מניר. אתמול הוא סיפר: "ניר תמיד רצה לשרת שירות קרבי. לכן התגייס לשקר. הוא לא פחד מהשירות בעזה. ההפך: הוא רצה להיות שם. ההורים שלנו תמיד ראו לו, וכשהם היו מתקשרים, ניר היה מספר שהאירועים שהתרחשו לא היו בגזרה שלו, כדי לא להדאיג אותם".

על התקרית בעזה למדו בני המשפחה מכלי התקשורת. האם המודאגת התקשרה לערן, שניסה לברר מה עלה בגורלו של ניר, והרים אפילו טלפון לחברים שלו במוצב שאותם הוא מכיר באופן אישי. אבל במוצב סירבו לספר

תענועי הגורל

ההורים נפגשו שלשום במקרה

כשיצחק סמי, אבא של ניר, הגיע שלשום למוסך של מורים ברדוגו, אביו של טל ברדוגו ז"ל, הם לא תיארו לעצמם שרק כמה שעות לאחר מכן יפגיש ביניהם הגורל שוב בנסיבות טרגיות כל כך.

אתמול הגיע יצחק סמי לטפל ברכבו במוסך שבבעלותו של מוריס ברדוגו. במהלך הטיפול שארך כמה שעות הם החלו לשוחח ביניהם, ומהר מאוד גלשה השיחה לנושא החשוב ביותר לשניהם: הילדים. אז הם גילו ששני הבנים שלהם, ניר וטל, משרתים שניהם בגוש קטיף ואפילו באותו המוצב. בסיום השיחה, רגע לפני שנפרד ממוריס, אמר אביו של ניר: "אני מקווה שישמור עליהם האל".

למחרת בבוקר כבר הירפקו נציגי צה"ל על הרלתות של שתי המשפחות עם הבשורה הקשה מכל.

אורי גליקמן וטלימין ליבוביץ' (NRG)

הדאיון האחרון

שעות ספורות לפני שנהרג באירוע חדירת המחבלים למוצב מורג, התראיין סגן מפקד הפלוגה, סרן טל ברדוגו, ל"במחנה" • לאחר נפילתו גילה מפקדו: "טל ואני התווכחנו מי ייצא לפתיחת הציר. אמרתי לו שיישאר במוצב לנוח"

מאת יולי סקר והילה ויטברג

תחקיר האירוע: שער המוצב לא היה נעול

אוגדת עזה הפיקה מסקנות ראשוניות מתחקיר אירוע החדירה למוצב מורג: • שער הרק"ם הצרדי, שדרכו חדרו המחבלים למוצב, לא היה נעול בזמן האירוע. כעת הוחלט כי כל השערים במוצב יהיו נעולים. • השטח שעליו הופקד התצפיתן היה גדול מכדי שיוכל לעקוב אחר המתרחש בו. מעתה, כל עמדת תצפית ותצפית תאויש על ידי כמה חיילים שיתוגברו על ידי אמצעי תצפית. • סביב המוצב לא הותקנו מספיק מכשולים ואמצעי התרעה, כמו גדרות תיל ומוקשי תאורה, שיכלו להקשות על חדירת המחבלים. מעתה, יתווספו לאזור אמצעים אלו. כמו כן, לדברי קצין בכיר באוגדה, בניגוד לפרסומים, לא שרר באזור ערפל ולא היתה בעיית ראות בזמן האירוע.

הילה ויטברג



צילום: ד"ר קינן

סרן טל ברדוגו ז"ל. הצילום האחרון

"חייל יכול לעמוד בש"ג של היישוב, והוא חייל טוב, שומר כמו שצריך, אבל מספיקות עשר דקות שבהן הוא לא ערני כדי שיחדור לו מחבל מתחת לאף. ואז, מה שווה כל חצי השנה שאתה יושב פה בקו?" – כך אמר ביום רביעי שעבר סגן מפקד פלוגת החרד של גדוד שקד בגבעתי, סרן טל ברדוגו ז"ל, בראיון שהעניק ל"במחנה" שעות ספורות לפני שנהרג בקרב עם מחבלים במוצב מורג.

צוות "במחנה" הגיע ביום רביעי למוצב הסמוך להתנחלות מורג שבדרום רצועת עזה כדי לראיין קצינים וחילים. בין המראיינים היו גם סרן ברדוגו ז"ל וסמ"ר ישראל לוטטי ז"ל, שנהרג אף הוא בחרייה למוצב.

"הפעילות אינטנסיבית, הקו ארוך. יש חיילים ששומרים יום-יום בשמירות 3-6 כבר שנתיים וחצי וחסר גיוון. אין ספק שזה יכול להשפיע על המתח המבצעי. אם פעם, חייל היה שומר בעמדה מתוח כמו קפיץ, היום, רק כשהוא ברפח וזורקים עליו שבעה רימונים, הוא מתוח באותה צורה. אם אחרי הטירוגות חייל היה שומע ירי ונדרך, היום זה ממש עניין שבשגרה", הסביר ברדוגו.

"עם זאת, אני לא חושב שזה מביא לשינוי במוטיבציה, זה פשוט בא לידי ביטוי בעייפות של החיילים. לדעתי, אין ירידה במורל לעומת התקופה שלפני האינתיפאדה. היום כבר אין לנו כמעט חיילים שרוצים לצאת מהיחידה, להיפך. אלה חיילים שהתגייסו לתוך המצב הזה, וזה הדבר היחיד שהם מכירים".

ברדוגו טען כי "החיילים של היום הרבה יותר מקצועיים. מבצעים ומארכים כמו שאנחנו עושים היום, בחיים לא היינו עושים פעם, הרמה עלתה. העובדה שאנחנו באותה גזרה במשך זמן ארוך גורמת להתמקצעות. תשאיר אותי במורג שנתיים, ואין יותר מקצועי ממני".

ברדוגו הוסיף ואמר כי "ארבע השנים האלה שינו הרבה. היכולת של החייל להסתער על כיפה או על שטח פתוח לא נחוצה היום, והחיילים לא מכירים את זה. אז אפשר לומר שאין לנו מוכנות למלחמה, אבל אנשים לא מבינים שזו המלחמה, מה שאנחנו עושים עכשיו".

ישראל לוטטי ז"ל, ששירת כחובש בפלוגה, סיפר ל"במחנה" שבשבוע שעבר נפצע בתאונה, אבל בחר שלא לצאת מהיחידה לקבלת טיפול רפואי צבאי. "אני כולי בכאבים", הסביר. "אבל אמרתי שאני לא הולך לחר"פ להוציא גימ'לים, כדי לא לטחון את החובש השני פה במוצב".

"זה יכול היה להיות אני"

"ביום רביעי בערב טל ואני התווכחנו מי ייצא לפתיחת הציר. אמרתי לו שאלך במקומו ושהוא יישאר במוצב לנוח. קשה לי, כי אני יודע שבמקום שלי זה יכול היה להיות אני." – כך שיחור מפקד פלוגת החרד של גדוד שקד, סרן נבות, את אחת משיחותיו האחרונות עם סגנו, סרן ברדוגו ז"ל.

סמל מחלקת הצלפים, סמל אלכסיי, יצא למשמע היריות מחדרו, ירה ופצע את אחד המחבלים. "ראיתי את המחבל ומייד יריתי בו. לא



סמ"ר ישראל לוטטי ז"ל

סמ"ר ניר סמי ז"ל

הגשש רס"ן האדי.

בשעות שאחרי אירוע החדירה התקשו לוחמי גבעתי לעכל את הבשורה בדבר נפילת חבריהם. סמ"ר ישראל לוטטי ז"ל, סיפרו, התגאה בכך שהגן על ביתו שבנווה דקלים. "הוא היה אדם מצחיק, אוהב וחם, שנרתם לכל משימה בנאמנות ובמסירות", אמר חברו לפלוגה, סמל אסף זינגר. ניר סמי ז"ל יכול היה להיות מפקד טירונים, אבל התעקש להגיע לפלחור. "היה לו חשוב לשרת בקו מבצעי", סיפר חברו, סמל שלמה וריאטי. "הוא האמין שזאת התרומה שלו למדינה. הוא היה מנהיג".

חשבתו באותו רגע, אף אחד לא חשב", סיפר ביום שלמחרת.

אחרי שהמחבלים חוסלו, התריע קצין הגששים של החטיבה הדרומית, רס"ן האדי, שבחממות היישוב עלול להסתתר מחבל נוסף, במקום. בחטיבה סמכו על תחושת הבטן שלו והחליטו לשלוח לחממות שני דחפורי די-9 ממוגנים, שמתוך אחד מהם חיסל רס"ן האדי את המחבל השלישי. על גופתו התגלה מטען נפץ גדול. "אני לא יכול להסביר איך ידעתי שהמחבל שם. זה פשוט משהו שהרגשתי", אמר

שלושה חיילים נהרגו בקרב עם מחבלים שחדרו בחסות הערפל למוצב במורג

ההרוגים: סרן טל ברדוגו, סמ"ר ניר סמי וסמ"ר ישראל לוטטי; הערכות: המחבלים חדרו בחסות הערפל

שירות גלובס

שלושה חיילים נהרגו היום (ה') בבוקר בניסיון חדירת מחבלים להתנחלות המבודדת מורג שבגוש קטיף. ההרוגים הם: סרן טל ברדוגו, בן 22 מירושלים; סמ"ר ניר סמי, בן 21 מירושלים וסמ"ר ישראל לוטטי, בן 20 מנווה דקלים שבגוש קטיף.

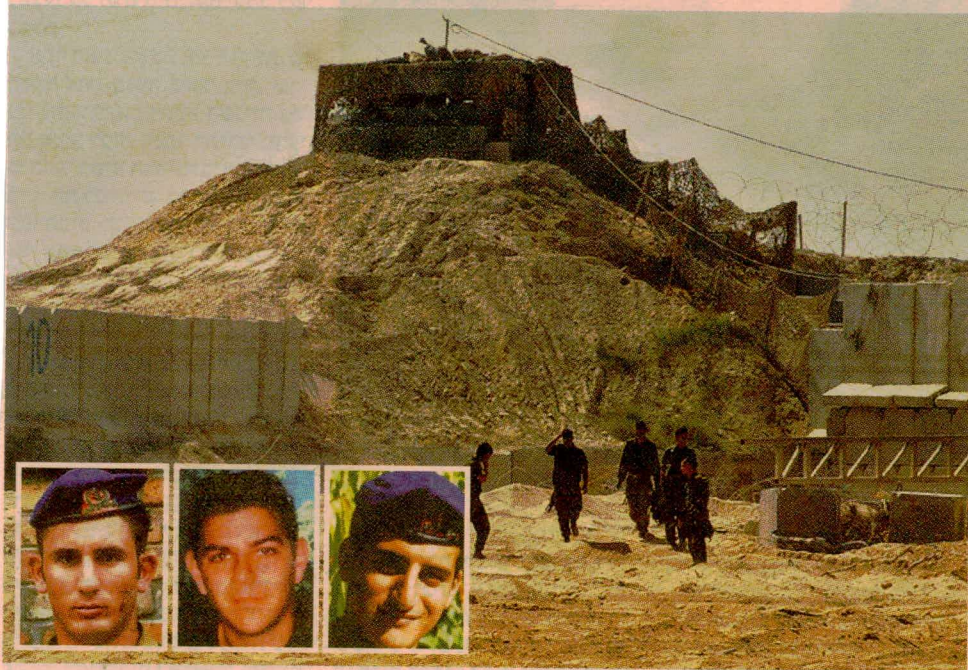
שני המחבלים שניסו לחדור למורג צב חוסלו בקרב יריות עם החיילים. במהלך חילופי אש ממושכים עם מחבל שלישי, שחוסל לבסוף, נפצע קל בירכו העתונאי איציק סכנ מ"דיעות אחרונות".

אתר האינטרנט YNET דיווח, כי על מהלך האירועים סיפר קצין בכיר בצה"ל: לפחות שני מחבלים הגיעו בשעות הלילה מרפיח, כאשר הם עוטים מדים מנומרים וחמושים כרובי קלאצ'ניקוב ורימונים, והתמקמו באזור החממות החדשות של היישוב מורג. את החממות מקיפה גדר "טיפשה", כזו שלא מתריעה על חדירה. על פי ההערכה, המחבלים המתזוזים זמן מה בחממות היישוב, קודם שהחלו לנוע לעבר המוצב.

מהתחקיר הראשוני עולה, כי בשעה 5:45 החלו המחבלים לנוע בחסות הערפל. הם הגיעו לכניסה המיועדת לכלי רכב כבדים. אחד המחבלים נעמד לא הרחק מהשער ופתח בירי מסיבי לעבר האזור. מחדל בל נוסף עזב את חברו ופנה ימינה לעבר נגמ"ש שעמד במקום, ולעבר מגורי החיילים. עם הישמע הירי, יצא מחדרו סגן מפקד הפלוגה, סרן ברדוגו, והמחבל שעמד סמוך לשער ירה בו למוות. לאחר מכן ירה אותו מחבל לעבר החמ"ל. כתוצאה מן הירי נהרגו שני חיילים שישבו באותה עת בחדר.

האירוע בתוך המוצב נמשך כדקה עד דקה וחצי, ובמהלכו הספיקו המחבלים לחסל שלוש ארבע מחסניות.

סגן אלוף עופר לוי, מפקד גדוד שקד, ששלושה מחייליו נהרגו, אמר שהמחבלים פעלו בתעוזה



המוצב שהותקף. הרוגי הפיגוע (מימין לשמאל): סמ"ר ניר (סימו) סמי, סמ"ר ישראל לוטטי, וסרן טל ברדוגו

רון נהרגו בגורה 12 מחבלים ונפצעו עו שישה אחרים. לרברי המג"ד, למרות המצב המדיני הרגיש והדרי בורים על תוכנית ההתנתקות המתקרבת, לאף חייל בפלוגה שלו אין סימן שאלה לגבי המשימה שהוא ניצב בפניה, ו"כל אחד עושה את מה שמוטל עליו על הצד הטוב ביותר".

באחריות הפלוגה המאיישת את המוצב לבצע מדי בוקר שתי משימות מרכזיות של פתיחת צירים. האחת - בפרוודור מורג, כדי לאפשר שר מעבר תקין ובטוח של אוכלוס ייה היוצאת ונכנסת ליישוב. לאחר מכן אמור אותו כוח לבצע משימה דומה סביב החממות, במטרה לוודא שאין שם חשודים, ולאפשר במקום עבודה פעילה.

בעת שהמחבלים נכנסו למוצב, שהה הכוח בפיקוד מפקד הפלוגה בפתיחת הפרוודור.

ייתכן שהמחבלים ידעו זאת, והמתזוז במיוחד לשעה שבה המוצב יהיה פחות מאויש.

המחבלים. המחבל שהלך לימין המוצב חבר לחברו, ושניהם ניסו להימלט מן המקום, לא לפני שהספיקו לפצוע חייל נוסף. בעת המנוסה נורו שני המחבלים ונהרגו.

סגן אלוף לוי ציין, כי חייליו שנהרגו "נלחמו כמו אריות" ומסרו את נפשם לפני שנהרגו. "מדובר באזור לחימה, רק בחודש וחצי האחר

רבה ומדובר בפיגוע משולב, שבו, ככל הנראה, התכוון המחבל השלישי להניח מטען בחממות, כדי לפגוע בחיילים שיגיעו למקום. הקצין הוסיף כי אינו מוציא מכלל אפשרות שלמחבלים היו סיוענים ברפיח.

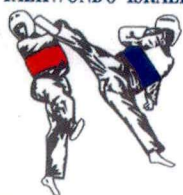
כתוצאה מהירי הכבד התעוררו כל החיילים שהיו באותה השעה במוצב. אז החלו חילופי אש עם

שוטרי מג"ב שנהרגו בפיגוע בצומת הגבעה הצרפתית הובאו למנוחות

שני שוטרי מג"ב, שנהרגו אתמול בפיגוע ההתאבדות בטרמפיאדה בצומת הגבעה הצרפתית, הובאו היום (ה') למנוחות.

בבית העלמין ברחובות הובא למנוחות ממויה טהיו, בן 20 מרחובות. בחלקת השוטרים בהר הרצל הובא למנוחות מנשה קוממי, בן 19 ממושב עמינדב.

צה"ל פוצץ הלילה את בתיהם של המחבלת המתאבדת והמשלח שלה, באזור שכס.



אליפות ישראל בטאקוונדו

תשס" _____ 200 _____

לזכרו של ניר סמי ז"ל הי"ד תעודת השתתפות



שם הספורטאי/ת _____

תאריך _____

זכה/תה במקום _____ משקל _____ ק"ג

קטגוריה _____

Handwritten signature

מר שמשון חי יוסף
נשיא התאחדות הישראלית לטאקוונדו

מר מישל מדר
מנכ"ל ההתאחדות הישראלית לטאקוונדו

ד"ר ולדימיר שקלאר
מנהל רשות הספורט העירונית

סמ"ר ניר סמי ז"ל

נולד לחוה ויצחק סמי בתאריך ג' טבת תשמ"ד – 9.12.1983
בבית החולים הדסה עין כרם – ירושלים.

למד ביסודי בבית הספר מנשה אלישר-רמת שרת ירושלים.
תיכון באורט הנביאים במגמת חשבונאות.

ניר התאמן בטאקוונדו במשך 7 שנים, במועדון הטאקוונדו
"אחי יהודה" רמת שרת.

בתאריך 30.7.2002 התגייס לגבעתי, ולאחרונה שירת בפלוגת
החוד של גדוד שקד גבעתי, ברצועת עזה במוצב מורג.

ניר נהרג ביום חמישי 23.9.2004 ח' תשרי תשס"ה
בחדירת מחבלים למוצב מורג.

הובא למנוחות ביום חמישי ח' תשרי תשס"ה 23.9.2004
בחלקה הצבאית בהר הרצל בירושלים.

יהי זכרו ברוך